

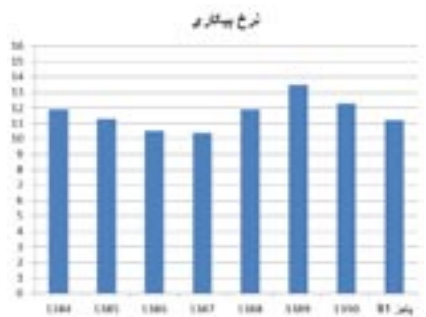
وعده‌های اشتغال محقق نشد

ماحصل عملکرد دولت احمدی نژاد در حوزه اشتغال افزایش جمعیت بیکار از بیش از ۲ میلیون و ۷۶۰ هزار نفر به بیش از ۲ میلیون و ۸۷۰ هزار نفر در پایان سال ۹۰ بود که اگر نسبت جمعیت بیکار به کل جمعیت کشور را ملاک قرار دهیم می بینیم نسبت تعداد بیکاران به کل جمعیت کشور از ۳۹۸ در صد در سال ۸۴ به ۳۸۳ در صد در سال ۹۰ کاهش یافته است که روند مثبتی را نشان می دهد اما نرخ بیکاری که نسبت جمعیت بیکار به جمعیت فعال (متقاضیان شغل) را نشان می دهد از ۱۱/۹ در صد در سال ۸۴ به ۱۲/۳ در صد در سال ۹۰ افزایش یافت. این در حالی است که جمعیت فعال طی این سال ها رشد بسیار اندکی داشته است و نشان می دهد

متقاضیان شغل طی سال های اخیر افزایش چندانی نیافته اند. به عبارت دیگر برخی متقاضیان شغل به خاطر شرایط اقتصادی و فضای بازار کار اساساً متقاضی شغل نبوده اند تا بتوان آن ها را در زمره افراد شاغل و بیکار در نظر گرفت. پرداخت یارانه چند صد هزار تومانی به روستاییانی که دارای تعداد افراد خانوار بالا هستند را می توان به عنوان یکی از عوامل اصلی کاهش جمعیت فعال کشور ذکر کرد.

هر چند با افزایش نرخ تورم در سال ۹۱ آمارها حاکی از افزایش نرخ مشارکت اقتصادی است. همچنین وضعیت ایجاد اشتغال در سال های ۱۳۸۹ و ۱۳۹۰ که به ترتیب ایجاد ۱/۶ و ۲/۵ میلیون شغل هدف گذاری شده بود، نشان می دهد که در

سال ۱۳۸۹، به میزان ۳۴۳ هزار و ۹۰۲ نفر و در سال ۱۳۹۰ به میزان ۱۴۶ هزار و ۸۶۸ نفر از تعداد شاغلان در کشور کاسته شده است. نرخ بیکاری جوانان کشور (۱۵ تا ۲۹ سال) نیز از ۲۰/۶ در صد در سال ۸۴ به ترتیب به ۲۰/۸، ۲۰/۴، ۲۲/۱ در سال های ۸۵، ۸۶، ۸۷ و ۸۸ رسید. این نرخ در سال های ۸۹ و ۹۰ که دولت برنامه ایجاد ۱/۶ و ۲/۵ میلیون شغل را مطرح کرده بود به ۲۵/۵ و ۲۴ در صد رسید. هر چند بخشی از این افزایش ناشی از هرم سنی کشور و پیک و رود نیروی کار جدید به بازار کار است اما افزایش قابل توجه نرخ بیکاری جوانان نشان می دهد برنامه های اشتغالزایی دولت عمده تا شامل تثبیت مشاغل موجود بوده است تا ایجاد شغل جدید.

سال	نرخ بیکاری	نرخ مشارکت اقتصادی	جمعیت	جمعیت فعال	تعداد بیکاران
۱۳۸۴	۱۱٫۹	۴۱	۶۹۴۷۴۵۱۵	۲۳۲۹۳۴۴۵	۲۷۶۴۸۶۶
۱۳۸۵	۱۱٫۳	۴۰٫۴	۷۰۴۹۵۷۸۲	۲۳۴۸۴۰۶۸	۲۶۴۲۶۴۸
۱۳۸۶	۱۰٫۵	۳۹٫۸	۷۱۴۱۲۲۲۷	۲۳۵۷۸۷۱۵	۲۴۸۶۲۳۸
۱۳۸۷	۱۰٫۴	۳۸	۷۲۳۴۰۵۸۶	۲۳۸۹۲۴۸۹	۲۳۹۲۱۷۹
۱۳۸۸	۱۱٫۹	۳۸٫۹	۷۳۲۸۱۰۱۴	۲۳۸۴۰۷۶۷	۲۸۳۹۹۷۳
۱۳۸۹	۱۳٫۵	۳۸٫۳	۷۴۲۳۳۶۶۷	۲۳۸۷۵۰۲۳	۳۲۱۸۳۲۹
۱۳۹۰	۱۲٫۳	۳۶٫۹	۷۵۱۴۹۶۶۹	۲۳۳۸۷۶۳۳	۲۸۷۷۶۰۸
پاییز ۹۱	۱۱٫۲	۳۷٫۵	۷۷۰۰۰۰۰۰	۲۳۹۷۸۰۴۶	۲۶۸۸۴۵۶

رشد ساخت و ساز مسکن

برای بررسی بخش مسکن در ۲ دولت احمدی نژاد باید شاخص های بخش مسکن را به ۲ دسته شاخص های قیمتی و شاخص های ساخت و ساز تقسیم بندی کرد. شاخص های قیمتی که نشان دهنده افزایش قیمت مسکن، اجاره و هزینه ساخت مسکن است نشان می دهد که شاخص اجاره بهای مسکن در مناطق شهری از ۱۱/۶ در سال ۸۴ به ۲۶۳ در سال ۹۰ رسیده است که رشد ۲/۳۵ برابری طی ۷ سال را نشان می دهد. بر این اساس در صد تغییر سالانه اجاره بهای مسکن در مناطق شهری در سال های ۸۴، ۸۵، ۸۶، ۸۷، ۸۸، ۸۹ و ۹۰ به ترتیب ۱۱/۶، ۱۳/۷، ۲۱/۲، ۲۸/۶، ۱۲/۸، ۱۱/۶ و ۱۱/۱ در صد بوده است. بر این اساس میانگین افزایش سالانه اجاره بها ۱۵ در صد بوده است. با این حال تنها گزارش مستندی که درباره قیمت زمین و مسکن و اجاره بها در کشور منتشر می شود مربوط به مرکز آمار است که روند قیمت ها را از ابتدای سال ۸۷ تا نیمه نخست ۹۱ ارائه کرده است.

بر این اساس متوسط قیمت یک متر مربع زمین مسکونی در کشور از حدود ۶۴۳ هزار تومان در نیمه نخست سال ۸۷ به حدود ۴۵۵ هزار تومان در نیمه نخست سال ۹۱ کاهش یافته که به نظر می رسد تحت تاثیر اجرای مسکن مهر و حذف هزینه تملک زمین

در طرح مسکن مهر، طی ۴ سال قیمت زمین مسکونی حدود ۳۰ در صد کاهش یابد. همچنین متوسط قیمت یک متر مربع واحد مسکونی از ۹۲۶ هزار و ۵۰۰ تومان در نیمه نخست سال ۸۷ به ۹۸۰ هزار تومان در نیمه نخست سال ۹۱ رسیده است که رشد ۵/۸ در صدی طی ۴ سال را نشان می دهد. اما در این میان اجاره بها رشدی چشمگیر داشته است و از متوسط ۱۹۳۸ تومان برای هر متر مربع در نیمه نخست سال ۸۷ به ۵۲۸۴ تومان در نیمه نخست ۹۱ رسید که رشد ۲۷۳ در صدی یا به عبارت دیگر افزایش ۲/۷ برابری طی ۴ سال را نشان می دهد.

در همین حال مرکز آمار ایران اطلاعات کاملتری درباره قیمت زمین مسکونی، مسکن و اجاره بها در تهران اعلام کرده است که نشان می دهد قیمت هریک متر مربع واحد مسکونی در تهران از ۶۷۴ هزار تومان در نیمه دوم سال ۸۴ به ۲ میلیون و ۲۲۸ هزار تومان در نیمه دوم سال ۹۰ رسیده است که رشد ۳/۳ برابری طی ۶ سال را نشان می دهد. همچنین قیمت زمین مسکونی در تهران از هر متر مربع ۶۲۵ هزار تومان در نیمه دوم سال ۸۴ به ۲ میلیون و ۱۹۱ هزار تومان در نیمه دوم سال ۹۰ افزایش یافت که رشد ۳/۵ برابری طی ۶ سال را نشان می دهد. اما در این میان متوسط اجاره بها در تهران از هر متر مربع ۳۶۴۱ تومان در نیمه

دوم سال ۸۴ به ۱۲/۳۷۴ تومان در نیمه دوم سال ۹۰ رسید که افزایش ۳/۳۹ برابری طی ۶ سال را نشان می دهد. اما شاخص های ساخت و ساز (بدون اشاره به مسکن مهر که آمار دقیقی از وضعیت واحدهای تحویل شده و نیمه تمام آن در دست نیست) نشان می دهد، سرمایه گذاری بخش خصوصی در فعالیت های ساختمانی مناطق شهری کشور بر اساس گزارش بانک مرکزی طی ۷ سال از ابتدای ۸۴ تا پایان ۹۰ با میانگین رشد ۲۶/۳ در صدی روبه رو بوده است.

در همین حال تعداد پروانه های ساختمانی صادر شده در کل کشور از ۱۸۳ هزار و ۷۷۷ مورد در سال ۸۴ طی سال های بعد همواره در رقمی بالاتر از ۲۰۰ هزار مورد قرار داشته است که بیشترین آن ۲۶۸ هزار و ۱۷۶ مورد در سال ۸۶ بوده است. همچنین تعداد پروانه های ساختمانی در سال ۹۰ به ۲۳۱ هزار و ۸۱۰ مورد رسید. بر همین اساس رشد تعداد واحدهای مسکونی پیش بینی شده در پروانه های ساختمانی نیز قابل توجه بوده است. چنان که در سال ۸۴ تعداد واحدهای مسکونی پیش بینی شده در پروانه های ساختمانی از ۳۳۴ هزار و ۶۰۷ واحد در سال ۸۴ به ۷۹۶ هزار و ۲۶۹ واحد در سال ۹۰ رسیده است که رشد ۲/۳۸ برابری طی سال ۸۴ تا ۹۰ را نشان می دهد.

نرخ رشد اجاره بها در مناطق شهری ایران	متوسط اجاره بها ماهانه یک متر مربع واحد مسکونی در شهر تهران (ریال)	در صد رشد اجاره بها در تهران	متوسط قیمت یک متر مربع واحد مسکونی در تهران (ریال)	در صد رشد قیمت واحدهای مسکونی در تهران	تعداد پروانه های ساختمانی صادر شده در مناطق شهری	تعداد واحدهای مسکونی پیش بینی شده در پروانه های ساختمانی مناطق شهری
۱۱٫۶	۳۶۴۱۴	۳۵٫۵	۶۷۳۶	۱۷٫۸	۱۸۱٫۶۹۱	۳۳۴٫۶۰۷
۱۳٫۷	۴۳۸۳۶	۲۰٫۴	۹۲۹۵	۳۸	۲۲۹٫۸۰۵	۴۸۸٫۲۵۱
۲۱٫۲	۶۱۲۹۶	۴۱٫۳	۱۶۱۵۸	۷۳٫۸	۶۹۳٫۶۷۰	۶۹۳٫۶۷۰
۲۸٫۶	۶۹۰۲۶	۱۲٫۵	۱۷۱۵۸	۱٫۱	۲۲۳٫۹۷۵	۶۶۱٫۹۳۱
۱۲٫۸	۷۹۷۶۳	۱۵٫۶	۱۶۵۸۹	-۳	۲۰۵٫۳۱۷	۶۲۱٫۴۹۲
۶	۱۰۲۶۱۶	۲۸٫۷	۱۸۶۴۷	۱۲٫۴	۲۳۷٫۷۶۱	۷۰۱٫۸۰۶
۱۱٫۱	۱۴۳۷۳۶	۲۰٫۶	۲۲۲۸۱	۱۹٫۵	۲۳۱٫۰۸۱	۷۹۶٫۲۶۹